

Udgaar i Allinge-Sandvig.
Olsker, Rutsker, Hasle,
Rø og Klemensker.

Ansvarshavende Udgever:
Otto Gornitzka. - Telefon 74
Gornitzka' Bogtrykkeri, Allinge

Nr. 422 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Forretningsann. 8 - Fredag den 20. Marts Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1936

Slægtsfølelse.

Fortælling fra Polen.

De var kommet med Morgen-toget til den store fremmede By, og aldrig før havde de set en saadan By med umaadelige, høje og brede Huse, knejsende Taarne, og en Strøm af Mennesker gennem alle Gader, hvor Biler og Sporvogne fo'r frem og tilbage. Og alt dette vakte deres største Forundring.

Ak, hvor var de fortumlede, da de igen sad ved Jernbanestationen, ja, saa fortumlede og trætte, at de hverken vidste ud eller ind, hvor de skulde gøre af sig selv. Der sad Far Josef og Mor Josef, begge graa og forslidte, og naar den ene havde forsøgt at trøste den anden, stirrede de igen mismodige ud paa Folkemængden.

Men Simra, der ganske vist ogsaa kun var seksten Somre, var lige sorgløs. Hun lo af alt og fandt tusinde morsomme Ting at fortælle lille Bror, der legede ved hendes Side.

Og alle Mennesker, der kom forbi disse fire paa Bænken udenfor Stationsbygningen, maatte se paa Simra, allermest paa hende, saa dejlig hun var med det mørke, svære Haar og de sorte, straalende Øjne, og der var over hende en betagende Ynde; hun syntes fornem tiltrods for Pjalterne hun bar, men naar nysgerrige stirrede paa hende, undveg hun bly alles Blikke og talte med lille Bror.

Politimanden ved Stationsbygningen havde to Gange været henne hos den polske Familie og antydet, at der kunde de ikke sidde hele Dagen, og det var da en Guds Lykke, at han ikke spurgte dem, hvor de skulde bo den kommende Nat, for da maatte de jo svare, som sandt var, at det vidste de ikke, nej, det vidste de ikke.

Som uvidende Børn var de rejst bort fra Hjemmet i Landsbyen, havde solgt alt, hvad de ejede, og det var kun lidt, men for de Penge kom de da et Stykke paa Vej mod Maalet. Monika ventede dem jo de tyve Mil borte, og Monika var deres ældste Datter, som de ikke havde set i fire Aar. Hun havde skrevet, at de skulde komme til hende paa den store Gaard, hvor hun tjente, og der kunde de alle være, hun længtes saa forfærdelig efter dem, men da hun ikke sendte Penge, saa rejste de ganske, som Monika havde sagt. Og nu sad de her og ventede paa en eller anden lykkelig Tilskikkelse, der muligvis førte dem videre.

Der var en, som meget længe havde staaet paa Stationstrappen og stirret paa dem, og de havde

ogsaa set, at han talte med Politimanden, der ærbødigt hørte paa ham og derpaa saa hen paa dem.

Far Josef saa sig uroligt om, han tog Bylten med Tøjet paa Armen. De maatte vist hellere gaa, mente han, maaske de inde i en eller anden Gade kunde finde en Bænk eller et Skur, hvor de kunde gemme sig for Natten. Simra og lille Bror stod ogsaa med hver sin Bylt, og Mor Josef skulde lige til at rejse sig for at følge efter de andre, da den fremmede Mand nu hurtigt nærmede sig. Han hilste venligt og tiltalte dem paa russisk, men Josef rystede paa Hovedet, saa talte han tysk, og det forstod Josef lidt af.

Simra iagttog lidt nysgerrigt Manden; han var smukt klædt i brunt Fløjelstøj, hans Skæg var graasprængt og Haaret langt og bølgende.

Simra saa, at Far Josef rystede paa Hovedet, men den anden forklarede ivrigt, idet han antydende bevægede sine hvide Hænder og smilede og nikkede. Far Josef stod kun modfalden, saa mødte han Simras spørgende Blik og udbrod ligesom klagende: »Den fremmede Herre vil male Dig — forstaar Du, og det tager maaske fjorten Dage, og derefter vil han hjælpe os, at vi kan rejse til Monika.«

Simra havde først set paa Faderen med store Øjne, hun begreb ikke det hele, men da Herren nu opmuntrende nikkede til hende, saa hun forvirret ned for sig. Mor Josef rokkede klynkende paa Bænken, og lille Bror saa vredt paa den fremmede.

»Fjorten Dage, Simra, og saa kan vi komme til Monika«, gentog Far Josef. Og Simra forstod, at det var hende, det hele kom an paa, og en glødende Rødme bredte sig over hendes Ansigt, — at det virkelig skulde være hende, der hjalp dem alle.

»Vi skal bo hos ham i et Hus uden for Byen, hvor der er en Have, og vi faar Mad hver Dag og Penge, men vil Du ikke, Simra, saa sig kun nej.«

Hun saa op med et ængstelig Blik og hviskede: »Ja, Herre, jeg vil, som De ønsker.«

Og han forstod hende straks, for han greb glad hendes Haand og sagde en Del, hun ikke begreb et Ord af.

Folk stod tæt omkring Vognen, da de skulde af Sted, og Herren hjalp beredvillig de fattige, polske Folk til Sæde med deres snavsede Bylter Tøj, som de ængstelig vaagede over, det eneste, de ejede.

Det er Professormaleren, der igen har fundet noget originalt, gik det fra Mund til Mund, og jo galere jo bedre, lo man, da

Vognen kørte.

Mor Josef bare græd hele Vejen, men Josef hørte opmærksom efter, hvad Herren fortalte om sit Hus og om sin dejlige Have, og han havde Kone og Børn, og Josef skulde ikke fortryde, de rejste med ham hjem, de skulde nok faa det godt. Josef fortalte igen Simra alt, hvad han opfattede, hun sad med lille Bror i sine Arme og lyttede med de store Øjne hvilende paa Faderen.

Det var ganske bestemt en forunderlig Drøm, og hvad vilde Monika sige, naar hun hørte deres mærkelige Hændelser.

De kom til et stort Hus i en smuk Have, og op ad Huset voksede der alle Slags dejlige Blomster, og i Haven var der Roser, hvorhen man saa. Professormaleren viste dem rundt fra Stue til Stue, og de fulgte ham tavse, undrende. Først da de kom ind i en bred, højloftet Glassal, hvor alle Vægge var fyldt med Malerier og hvide Figurer, talte Far Josef og Simra sagte, ligesom andagtsfulde. De pegede og smilede, og foran et Billede af Madonna med Barnet — de kendte hende straks og ligesom tyede derhen, slog de Kors for sig. Det var jo, som om de pludselig stod i en Kirke, og de maatte tænke, at Madonna selv havde ført dem hertil fra den store, fremmede By, og hun vilde sikkert beskytte dem, at de snart kunde komme til Monika.

Professormaleren fæstede en rød Rose i Simras Haar, idet han henrykt betragtede hende, saa løb han ud af Døren og kom straks efter tilbage med sin Hustru, der venlig hilste paa dem, men de forstod ikke, det hun sagde. De stod stadig sammen de fire foran Madonnas Billede og endnu havde de deres Bylter i Hænderne og stirrede paa alt det vidunderlige nye, der omgav dem.

De kunde faa to Stuer, hvor de skulde bo ud til Haven, men de vilde kun være i en Stue, de turde ikke skilles; og derinde spiste de og sad stille og talte sammen. Mor Josef havde aldrig troet, at hun skulde komme til at ligge i saadan en blød Seng, hjemme laa hun paa en Træbænk, og helst var hun blevet i den Seng hele Dagen, men Simro forklarede hende, det kunde man ikke.

I Glassalen sad Simra hver Dag flere Timer og blev malet, men det Tøj, som Fruen havde givet hende, maatte hun ikke tage paa; det skulde altid være den gamle, røde Trøje og det blaa, falmende Skørt, begge Dele var noget laset, det saa hun nu, før havde hun aldrig tænkt over

det.

Der kom ofte fremmede i Besøg til Villaen. De maatte se de polske og tale med dem, og de fik virkelig Simra til at synge. Hun sang med en ren, spinkel Stemme de skønne polske Folkesange, der vemodig tolker svundne Tidens Lykke. Og Tilhørerne betragtede hende med største Beundring, naar hun sad med Hænderne foldede under Knæet, langsomt vuggende frem og tilbage, og de dejlige sorte Øjne fæstede sig blidt — søgende ud i det fjerne.

Det var Professormalerens Søster, der havde spurgt Simra, om hun vilde blive hos hende og lære noget nyttigt, der kunde glæde hende, og de vilde gøre alt godt for hende. Men Simra rystede paa Hovedet og lo, ingen Mennesker paa Jorden kunde rive hende fra Far, Mor og lille Bror — det var ganske utænkeligt. Simra var vokset ind i den Slægtsfølelse, de maatte ogsaa være sammen, og Fattigdom og Slid var en given Ting; de evnede ikke at finde Rede i, at det kunde være anderledes.

Og da Dagen kom, de rejste, var de saa stærkt optaget af dette Øjeblik, at Gaver og al Godhed næppe blev ænsat. Der var først og fremmest rørende Omsorg for hverandre, og de var som lykkelige Børn, der bestandig gentog, at nu kom de endelig til Monika, der ventede dem, og da skulde de aldrig mere skilles.

De smaa Skruer.

—o—

Husets unge Datter var sat til at rense Gulvtæppet i Dagligstuen med Tæppemaskinen. Sandt at sige havde hun ikke videre Interesse for Opgaven; hun fløjtede en ny Jazzmelodi og tænkte paa den Aften, da hun lærte den.

Naturligvis lagde Frøkenen ikke videre Mærke til, at en lille Skrue i Maskinen — ved et af de mange ujævne Tag — hoppede ud af sit Leje og trillede hen i en Krog.

Da hun lidt senere sad i den dybeste af Lænestolene og telefonerede til en Veninde, faldt hendes Øje tilfældigvis paa den lille Tingest i Krogen. Men hvad vedkom det hende — saa mageligt hun sad.

Nogle Dage senere var det Husets Frue, som brugte Tæppemaskinen — mere roligt og omhyggeligt end Datteren. Alligevel havde hun den Ærgrelse, at Maskinen ikke vilde makke ret, og med eet krængede den hele sit støvede Indhold ud over Tæppet.

Næste Gang, da Datteren havde Maskinen fat, var den endnu

mere umedgørlig, hvilket gav Anledning til en kritisk Bemærkning om, hvor gammeldags og smaalig man dog var der i Huset, at man dog endnu ikke havde en Støvsuger.

Støvsugeren kom kort Tid efter. Dens forskellige Mundstykker fo'r op og ned ad Stolesæder og Tæpper, slugte Baciller og Støv, saa det var en Fornøjelse. Men ak, ogsaa den havde smaa Skruer i sin Sættelse, smaa Skruer, som kunde falde ud. Den første Udgangstur generede ikke videre, skønt Mundstykket jo nok vrakkede og hikkede en Smule. Værre blev det, da Naboskruen fulgte Eksemplet. De mødtes paa Gulvet ude i Entréen, hvor Husassistenten kiggede lidt paa de blanke Tingester, før hun smed dem i Skarnspanden.

Støvsugeren fik Skrueerne erstattede, men det kostede en Tur til Staden, Ulejlighed og Udgift.

En anden Dag var det det elektriske Strygejern, der fik en Skrue løs, saa Haandtaget vrakkede og vrakkede — til det flækkede og var ubrugeligt.

Det var et meget uheldigt Tidspunkt, for Frøkenen var ved at glatte sin Selskabskjole og skulde skynde sig. Ærgerlig knaldede hun Jernet ned paa Tallerkenen, der stod paa Servantens Marmorplade, saa Postelinet brast. Det gjorde Taalmodigheden ogsaa, og derfor blev Jernet ikke sat paa Plads. Strømmen blev afbrudt, men Kontakten blev siddende.

Om Natten, da den unge Dame kom hjem, drejede hun af gammel Vane paa den elektriske Knap, som dog nu var forhindret i at give Lys. Godt, saa fandt hun en anden Lampe.

Ud paa Natten vaagnede hun og mærkede en modbydelig Lugt af brændt — ja, hvad var det? — brændt Horn eller Kautchuk?

Aah, Strygejernet! Hun havde ved en Fejltagelse i Nat tændt Strygejernet, som altsaa havde brændt i flere Timer.

Av! Nu huskede hun det hele. Skrueen faldt ud — Strygejernet ubrugeligt — ikke sat paa Plads. Og her var Følgen!

Et Held i Uheldet var det, at Marmor ikke er brændbart. Men den brune Plet paa Marmorpladen holdt hver Morgen i mange Aar sin tavse Tale om straks at bringe Tingene paa Plads — ogsaa de løse Skruer.

Anna Vedde.

Digteren (paa Redaktionen):
„Der er Poesi i alt!“

Redaktøren: „Aldeles rigtigt. Ogsaa de Papirkurve er fyldt med Poesi!“

Den store Gevinst.

—o—

I Udkanten af Byens Parker, under nogle skyggefulde Lindetræer, sad en ung Mand paa omtrent 25 Aar. Det lod til, at han ventede paa nogen, thi hvert Øjeblik saa han lidt utaalmodig paa sit Ur, rejste sig, gik et Øjeblik frem og tilbage og satte sig igen.

Endelig kom en ung Pige gaende lige hen imod den unge Mand. — God Aften, Else! Hvor har du dog ladet mig vente længe i Dag. Jeg var lige ved at for-gaa af Utaalmodighed, for jeg har noget meget glædeligt at fortælle dig.

Parret gik ud af Parken Arm i Arm, og medens den unge Pige nysgerrigt spurgte, hvad det da var for en Nyhed, standsede den unge Mand en forbikørende Droske, og de steg ind i Vognen.

— Du ved vel nok, begyndte den unge Mand, — at Lotteriet, hvori vi jo hver har en Seddel, blev trukket i Morges?

— Ja, ja! udbrød den unge Pige spændt.

— Ja—, vi har vundet den store Gevinst paa 100,000 Kr.

Else saa maalløs paa sin Kæreste, som om hun ikke vidste, om hun skulde tro ham, og hendes Ansigt maa have genspejlet hendes Følelser, thi den unge Mand vedblev:

— Det er ikke Spøg, det er virkelig ramme Alvor, jeg har overbevist mig fuldkommen derom. Vi, der i Gaar ikke kunde kalde stort andet end vor Kærlighed for vor Ejendom, vi ejer nu hundrede Tusind Kroner. Fatter du nu, hvad det vil sige? Saa meget som, at vi nu kan op-give vor Stilling i Forretningerne. Med en Del af den Sum, vi har vundet, etablerer vi en selvstændig Forretning, som vi sammen kan passe, og med den anden Part af Pengene, som vi an-bringer godt og fast, vil vi sikre os et behageligt Liv. Vi vil indrette os et hyggeligt Hjem, hvor vi efter Dagens Slid og Møje kan tilbringe vore Aftener lykkeligt sammen. Om Søndagene gør vi Udflugter i Omegnen eller gaar i Teatret. Du kan se, at jeg har lagt alt rigtigt smukt til Rette. Men hvad der er det allerbedste er, at vi nu kan faa vort Ønske opfyldt — vi kan tænke paa Bryllup! — Men hvad er der i Vejen med dig? Du siger jo ikke et Ord!

Den unge Pige havde virkelig hele Tiden siddet ganske tavs og uden at røre sig, set hen for sig.

Nu sagde hun: — Du har lige til nu aldeles glemt at sige, hvem af os to der har vundet den store Gevinst.

— Det har du, svarede Holger med et Blik paa sin Ledsagerindes Ansigt. — Men gør det nogen Forskel? vedblev han og studerede omhyggeligt hendes Ansigtsudtryk. — Har vi ikke hidtil haft alting fælles? Og er det da af nogen som helst Betydning, da vi jo om kort Tid skal blive forbundet for hele Livet, og der jo saa ikke mere vil eksistere nogen Forskel paa mit og dit.

— Jeg synes ikke, at det har saa stor Hast med Giftermaalet, udbrød den unge Pige.

— Hvordan, Else, er det din Mening? Holder Du da ikke mere af mig?

— Jo—o! svarede Else og trak lidt paa det; men du har heller ikke haft noget Hastværk før, og du udsatte hele Tiden vort Bryllup fra det ene Tidspunkt til

det andet. Men nu, da jeg er rig — ja, saa lader det til, at du slet ikke kan vente længere.

— Else, lød det bebrejdende fra den unge Mand, — hvor kunde jeg dog i den nærmeste Fremtid tænke paa at knytte din Skæbne til min, da hverken du eller jeg havde Formue? Vi var begge i underordnede Stillinger, og vor sammenlagte Fortjeneste vilde jo ikke engang kunde strække til at skaffe os det nødvendige til en Husholdning? Var det da ikke sørgeligt nok for mig, at jeg altid maatte spise dig af med Talemaade om senere hen, idet jeg haabede, at det lidt efter lidt skulde lykkes mig at skaffe større større Indtægter?

Der blev en trykkende Pause, saa tog den unge Pige Ordet:

— Jeg tror overhovedet, Holger, begyndte hun med nedslagne Øjne, — at vi ikke mere passer sammen. Nu er jeg en rig Pige med betydelig Medgift, der berettiger mig til at stille større Fordringer end hidtil, og jeg har nok Lyst til at gøre disse Forandringer gældende. Du ved jo nok, at jeg altid har været fornøjelses-syg og elsker at leve paa en stor Fod og tage Del i det glimrende Selskabsliv. Nu vilde jeg gerne have en Mand, som indtager en selskabelig Stilling, og som kan byde mig en saadan, en, som kan indføre mig i det fornemme Selskab. Jeg ved, det er stik imod din Natur, du vilde aldrig kunne gøre det, ej heller sætte Pris derpaa. Det vil altsaa være det bedste, at vi skilles. Jeg forstaar nok, at det i Begyndelsen vil volde dig Sorg, men jeg tror, at om en kort Tid vil du have glemt mig og blive lykkeligere med en anden, end du vilde være bleven med mig. — Saaledes er det ogsaa det bedste for os begge, sluttede den unge Pige koldt, idet hun fik Vognen standset og steg ud.

— Else, sagde Holger, og hans Stemme havde faaet en fortvivlet Klang. — Else, er det dit sidste Ord?

— Ja. — Og lev nu vell!

— Ja saa, Frøken, udbrød den unge Mand med forandret Stemme, — saa glæder det mig, at jeg i rette Tid har lært Deres sande Karakter at kende. — Jeg vil nu blot meddele Dem, at det ikke er Dem der har vundet den store Gevinst, men at jeg er den lykkelige. — Farvell!

Bøger og Blade.

III. Familie-Journal No. 12 d. 17.—3.—36.

Vil man følge med i, hvad der sker i Sportsverden, skal man læse den udmærkede Artikel, om Billard-Spillet og Billard-Spillere. — Og vil man orientere sig lidt i Udenrigspolitik før Valget i Frankrig paa Søndag, vil man have Fornøjelse af at læse den politiske Artikel, som Forfatteren har givet Titlen: »11 Ministerier og ingen virkelig Regering«. Forleden aabnede For-aarsudstillingen paa Charlottenborg, og allerede i dette Nummer af Bladet bringes Gengivelser af en Række kendte Kunstneres Arbejder, som Publikum i disse Dage kan se paa Udstillingen. — Af Noveller kan nævnes en fængslende historisk Fantasi »Gorm — Danernes Konge« af Thomas Olesen Løkken, Wilhelm Gross »Himmelflugt«, Sømandsfortællingen »Triggs Halstørklæde«!

Nordisk Mønster Tidende Nr. 6 d. 17.-3. 36.

De mange Hjem i Byen og paa Landet, der nu forbereder den store Højtidsdag, hvor en ung Søn eller Datter skal kon-

firmeres, vil finde mange Ting af Interesse i Nordisk Mønster-Tidende Nr. 6. — En Konfirmationsmiddag, der ikke stiller ret store Krav til Pengepungen, er udførligt beskrevet. Pyntelige Modeller til de hvide Kjoler veksler med praktisk og chikt Afsendestøj, samt et smukt Jakkesæt til den unge Mand. Dette er dog kun en ringe Del af det afvekslende Indhold, hvoriblandt vi i Flæng kan nævne: Moderne Foraarsdragter og -bluser, broderede Sommerkjoler, Kjoler i store Størrelser, et Par morsomme strikkede Æggevaremerer til Paaskebordet, broderede Duge, Korstingsmotiver, Lømmetørklæder med hængende Blonder og flere andre smukke Haandarbejder.

Fra Uge til Uge.

—o—

Biografen.

I denne Uge spilles »Bal paa Savoy« i Allinge Biograf — en Film, hvis lyse og lette Toner sætter Publikum i godt Humør. »Bal paa Savoy« er Komponisten Poul Abrahams sidste Operette, der bl. a. havde en meget stor Succes paa »Det nye Teater« i København, hvor den gik over 100 Gange — og som satte Berlin paa den anden Ende, da den opførtes paa »Grosses Schauspielhaus« med den ungarnsk-fødte Operette-Stjerne Gitta Alpar i Hovedrollen. Hun spiller den samme Rolle i Filmen, der dog er en meget fri Bearbejdelse af Operetten — men naturligvis er alle de store Sangnumre bevarede og udnyttede paa bedst mulig musikalsk Maade.

Allinge Ligningskommission

er nu færdig med sit brydsomme og oftest utaknemmelige Arbejde med Ligning af Skatten for 1936—37. Antallet af Skatteydere er 1087, en Nedgang paa 28. Den samlede Indkomst andrager 1,557,770 Kr., hvilket er 72,215 Kr. mere end sidste Aar. Denne Indtægt er forhøjet med 50,995 Kr., og der er foretaget en Nedskrivning for Børn Kr. 100,600, for ringe Indkomst 649,360 Kr., hvorefter den skattepligtige Indkomst er 858,765 Kr., og Kommunens Skatteprocent blev derefter 11,2, Kirkeskatten 1,3, Ligningsprocenten 20,4, en Nedgang fra forrige Aar paa 2 pCt.

123 Skatteydere var i Aar opkaldt for at berigtige deres Selvangivelse.

Det er altsaa lykkedes at skaffe en lille Lettelse af Skattebyrden for det kommende Aar, men Fremtiden ligger stadig i det uvisse, og 1936 synes ikke lovende; den internationale Spænding øges for hver Dag og den store Arbejdsstandsning her hjemme betyder store Indtægtstab.

Flaadens Pige.

Poul Vendelbos bekendte Teaterselskab opfører Tirsdag den 24. ds. Sømands Operetten »Flaadens Pige«. Det er Nørrebro Teaters store Succes, der nu er

gaaet paa Tourne, og Selskabet tæller flere glimrende Navne, til hvilke man særlig lægger Mærke til Frk. Vera Heramb, som vi husker fra »3 smaa Piger«.

Poul Vendelbo, der leder Turneen.

For nogen Tid siden transmitterede Radioen nogle Sange fra Operetten og De kan sikkert erindre de morsomme Sange som Fru Olga Svendsen bl. a. serverede for Lytterne. Rundt paa Sjælland har der været fuldt Hus og det vil sikkert ogsaa her i Byen gøre Lykke. Det er jo ikke saa ofte, at de store kendte Teaterselskaber kommer til Allinge.

Hotel „Stammershalde“

kalder stadig Publikum ud i Naturen og Foraaret, og for at give dem den bedst mulige Underholdning, finder Hr. Mechlenburg stadig paa noget nyt. Paa Søndag Eftermiddag spiller de bornholmske Harmonika-Virtuoser Brdr. Andersen, og om Aftenen er der Dansant, hvor »Stammershalde-Valsen«, komponeret af Willy Andersen, spilles for første Gang. Bliver det en ny Landeplage? —!

Stammershalde-Valsen.

Musik og Tekst af Willy Andersen. Retrain: Vi vil mødes paa Stammershalde den skønneste Plet paa vor Ø—der er Fest og Glæde for alle, hver en Ungersvend og hver en Mø Der er Skove, dybe og stille, der er Dyr saa tamme og vilde, derfor synger i Kor vi alle, der er herligt ved Stammershalde.

»Der findes ingen Ærlighed mere! Tænk dig, da min Stuepige rejste, tog hun mine tre bedste Kjoler med sig.«

»Hvilke da?«

»Dem, som jeg smuglede ind, sidste Gang jeg kom fra Paris.«

Tanten: »Naa, hvordan gaar det med din lille Broder, som har været saa syg? Er han bedre nu?«

Barnet: »Ih ja, meget bedre—han fik Smæk af Mor i Dag.«

„Erfaren Mand...“

I Planteavlberetningen for 1935 skriver Konsulent Arne Larsen-Ledet, Grenaa

„Men det er naturligvis stadig Kvælstofgødningerne, der bærer Hovedvirkningen, som er saa bemærkelsesværdig, at der, bortset fra Forsøget paa den meget gødningskraftige Jord i Fladsstrup, der ikke kvitierer for nogen Slags Gødning, samt i Byg-forsøget paa Skærsø og Blandsødforsøget i Revn, i alle Forsøgene er en saa rentabel Virkning af Kvælstoffiskud, at det frembragte Merudbytte gennemgaaende foreligger til en Pris af under 4 Kr. pr. 100 kg., det kan derfor ikke drages i Tvivl, at Kvælstofanvendelsen er det sikre i Gødnings-spørgsmaalet, det som altid skal til i større eller mindre Mængde efter Afgrødens Art og Omstændighederne paa Stedet. I indeværende kornrige, som de foregaaende kornknappe Aar, har Kvælstoffet stadig været den Gødning, hvis Virkning er mindst afhængig af Vejrforholdene. I Forsøget med Salpeter til Archerbygd i Allelev ses der et stigende Udbytte for indtil 300 kg Salpeter pr. ha, som lønner sig, skønt Afgrøden er gaaet i Leje.“

Korn frembragt ved Salpeter for mindre end 4 Kroner pr. 100 kg. og saa med Udsigt til en bedre Kornordning.

Mon ikke det vilde være klogt at give Kornmarkerne noget mere Kalksalpeter end i Fjor?

Til Konfirmationen

Stort Udvalg i moderne Ure, Guld- og Sølvvarer. Allinge Ur- og Guldsmedeforretning. CONRAD HANSEN Tlf. 140

En rask ung Mand til Hjælp ved Bufet'en antages. Palmehaven, Sandvig.

3 Lamp. Radiomodtager med L. K. Højtaler, i smuk Mahognikasse, er til Salg hos Dyrslæge Schouenborg, Klemensker

Olsker Jagtforening. Konsulent V. Olsen holder Foredrag med Lyshilleder i Forsamlingshuset TORSDAG d. 26. ds. Kl. 19,30 pr. Emne: Strandjagt og de dertil egnede Skydepramme. Ekstra: Storm P.s Jægerbio. Entree 50 Øre. Derefter festligt Samvær. Musik: Arvidsens Trio. Mød godt op. P. B. V. P. Frigaard.

Hus eller Lejlighed ønskes til Leje straks. Frede Olsen, Skovly, Rø.

Til Salg 1,1 Jagtfasan 10 Kr., 1,2 Grøn-fasan 15 Kr., Sumpænder 15 Kr. pr. Par. Lærer Carlsen, Klemensker. Tlf. Klemens. 108 y

Kender De vore extrafine Kvaliteter i KAFFE? Ellers skulde De prøve dem. Prima Allinge

Bemærkninger til Gødningsplanen:

Nu kan man ikke længere opsætte at sikre sig

Superfosfat og Kaligødning,

til rettidig Spredning.

Mange Rug- og Hvedemarken betaler godt for indtil 400 kg Kalksalpeter pr. Hektar.

Er Græsmarken kløverfattig skal den ikke alene have Superfosfat og Kali, men ogsaa 200-300 kg Kalksalpeter eller Sv. Ammoniak pr. Hektar.

Kommer Foraaret tidligt, vil Vintersæden ogsaa kræve et tidligt Tilskud af **Kvælstofgødning**.

Kunstgødning til Mark og Have

Nitrophoska, Svovlsurt Kali, Superfosfat, 40 pCt. Kali, Natronsalpeter, Chilisalpeter, Svovlsur Amoniak samt Kalksalpeter haves paa Lager til de rigtige Priser.

Køb Det danske Gødningskompagnis Kunstgødninger i **Produkten.**

Cykle- og Radio-Importøren

Allinge. H. JØRGENSEN, ved Havnen. Telefon 156.

Alle Slags Cyklereparationer udføres billigt og hurtigt.

Cyklèdele, Dæk og Slanger sælges meget billigt.

Kun mod Kontant

De nylig lossede westf. Ovncinders

vejer 50 kg pr. Hektoliter og har samme Varmeevne som gode Kul. Bedste store Ovnkul, store Nøddekul, Brunkul-Briketter samt bedste vaskede westfalske Smedekul sælges frit tilkøbt og til smaa kontante Priser.

Det betaler sig at køre til Allinge efter Kul.

Nordlandets Handelshus

ALLINGE MESSE

har et meget stort Udvalg i
KORSETTER, KORSELETTER, HOFTEHOLDERE.
Eneudsalg fra Duzaine Hansen. Se Vinduernes.

TH. HOLM.

D-Foderblanding 50-51 pCt. til Malkekøerne.

Garantisedel i alle Sække med Plombe.

Dansk Soyaskraa, Knuste russiske Solsikker, Danske gr. Hvedeklid samt god Blanding Grutning til Hønsene.

Der handles til smaa Priser i

Nordlandets Handelshus.

Køb, 'Kvik' og 'Kraft'

til Kyllingeopdræt!!

KÆRNEMÆLKSFODER - KYLLINGEFODER

UNG DYRFODER - HØNSEFODER „KRAFT“

Disse Foder er afprøvet og ensartet til alle Tider, og sælges i originale Sække og Poser til rimelige Priser. — Trykte Anvisninger og gode Raad gratis!

Nordlandets Handelshus.

PROTOKOLFABRIK

Chr. Dideriksen
Sct. Mortensgade — RØNNE — Telefon 865

Indbinding af Bøger - Protokoller - Alle Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker og Øens største Forbrugere

Fikse Nyheder

til **Konfirmationen**
er hjemkommen.

Ungpigefrakker
Spadersedragter
Swagger
Hvide Crepe de chine Kjoler
Kul. Andendagskjoler
Underkjoler i Tricotcharmeuse do. i Traad og Silke

Matros habitter
Jakke habitter 1-2 Radet
Drengfrakker
Manchetskjorter
Slips, Hatte, Huer
Stort Udvalg. Rimelige Priser
Lev. til Vare- og Landbrugsloft.

MAGASIN DU NORD
v. VICTOR PLANCK, ALLINGE
Telefon 5

Biografen

Fredag og Søndag Kl. 20
Bal paa Savoy
Filmsoperette med GITTA ALPAR
Max Baer contra Braddock.

15 Omganges Boksekamp om
Verdensmesterskabet i Sværvægt
1935.

Allinge Teater.
Tirsdag den 24. ds. Kl. 8
Somands-Operetten
Flaadens Pige.

18 Afdelinger. -- I Hovedrollen
Vera Heramb.
Forsalg u. Forhøjelse i Kiosken
Tlf. 142.

En flink Pige
lidt kendt med Madlavning, samt en
ynge Medhjælper
søges til 1. Maj.
Vævergaard pr. Tejn.

En flink Pige
til indvendig Gerning søges 1. April
eller Maj.
E. Kofoed, Lundegaard i Allinge.

En Pige
søges til 1. Maj.
Krak, Borregaard.

Tag til Stammershalde paa Søndag!

og nyd Eftermiddagskaffen i den hyggelige Restaurant
Fra Kl. 16: Harmonika-Koncert
af Virtuoserne Brdr. Andersen

Centralvarme!

Tag Børnene med og lad dem moresig over Løveungen
og Abefamilien med Unge, som findes i Restauranten.

Kl. 20: DANSANT. Brdr. Andersens Orkester

(4 Mand) — — — Willy Andersens Komposition:
»Stammershalde Valsen« spilles her for første Gang

Skræderiet - Strandvejen, Allinge

Lager af moderne ndsøgte Stoffer til Foraarshabitten

- ★ Godt og solidt Arbejde.
- ★ Moderne holdbare Stoffer.
- ★ Moderne Facon, god Pasform
- ★ Altid moderate Priser!

Sander Lind

Rensning, Presning, Reparationer og Omforandringer udføres billigt.

- Store søde Appelsiner — „Jaffa“ og „Valencia“
- Gode Spisekartofler — Amager Hvidkaal
- Ekstragode Kogearter, Flækærter og Bønner, samt
- Prima afnakket færøisk Bankfisk sælges
- ● ● Nordlandets Handelshus

Den helt rigtige

Permanent udfører vi nu med den nye
Taco Luxus Maskine. — — Moderne
Dampkammer System. Alt iberegnet —
og dog kun **otte Kroner!**

Barber Johs. Larsen Tlf. Allinge 53

Jens Hansen's Manufaktur & Trikotagehandel

Vi har endnu en Del Klædninger, Frakker, Olieøj Veste
og Benklæder, som sælges, naar rimelige Tilbud gives!

Husk vort store Lager af Fiskerbenklæder, prima blaa Molskinsbenkl.,
og det bedste der findes i Arbejdstøj, samt af alt, hvad der hører til
Manufaktur.

Klæde, Kjøletøj Bomuldstøj, Lærred, Dynetøj, Tæpper,
og Fjer — Herrelingeri, Skjorter, Sokker, Seler, Hatte,
Kasketter og Alpehuer — Trikotage og Garn — alt er
som bekendt altid bedst og billigst hos Jens Hansen!

Vi har et pænt Udvalg i Konfirmationsklædninger.

•••••••••••••••••••
Nye Foraarssko
Hvilesko og Sundhedssko
Træskomager Larsen

Salget stiger mer og mer
for den, der benytter de
gode Idéer,
der findes i Tryksags-
Reklamen.

•••••••••••••••••••
De nye Konfirmandsko
er hjemkomne og sælges billigt.
Carl Larsen, Vesterg., Allinge.

Prima ungt
Okse- &
Kalvekød
samt godt
Flæsk, 75-80
Øre pr. ¹/₂ kg.

**KONFEKT
CHOKOLADE**

Slagter W. Rømer.

Send Deres Film til
Kopiering og
Forstørrelse
hos Fotograf
Alfred Kjølner
Allinge — Fineste Udførelse.
Besørges portofrit overalt.

Varm Blodpølse
faas i Dag, **Fredag.**
Grete Lundgren.
Lindeplads.

Varm Blodpølse
faas hver **Fredag** Middag.
Dina Sørensens Victualiehandel

Alt — lige fra de ganske billige
Sorter til de dyreste Specialiteter!
KIOSKEN
A. Mauritsen — Allinge.

En Pige
kan faa Plads til 1. Maj paa Kær-
hytten pr. Allinge. **Tlf. 148.**

Et Parti Segerhavre som egner sig til Saasød

kan modtages og byttes gerne mod Levering
af Foderstoffer og andre Varer.

Bestillinger paa Saakorn, Ærter og Vikker, samt Markfrø
modtages gerne snarest.

Nordlandets Handelshus.

Nordbornholms Adressefortegnelse

Apotek

Søndergade, Allinge, Tlf. 48.

Autoreparatører

Mikkelsen, A. Allinge Tlf. 102

Autokørsel (se Vognmænd)

Badstue.

Fru Oda Hjortbøl Christensen Tlf. 131
Aaben Torsdag og Lørdag fra Kl. 10

Bagerier

Andersen, Th. Sandvig Tlf. 2
Hald, E., Løsbækg. Allinge Tlf. 78

Blomsterhandlere (Gartnere)

Jensen, C., v. Havnen All. Tlf. 41

Bog- & Papirhandlere

Kofoed, Chr., Kirkepl. All. Tlf. 138
Tapet - Lædervarer - Legetøj

Bogtrykker

Gornitzka, O., Allinge Tlf. 74

Bygmestre

Kofoed & Mortensen, All. Tlf. 77-79
Petersen, Joh., Allinge Tlf. 141
Petersen, P., Nørregade All. Tlf. 69

Bygningssnedker

Jørgensen, Th. Sandvig Tlf. 5 y

Cykler og Cyklereparationer

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge
Mikkelsen, A. Allinge Tlf. 102

Damefrisørsaloner

Kornum, K. v. Posth. All. Telf. 153
Larsen, Joh., Barber, All. Tlf. 53
Weber Anna, Allinge, Telefon 12

Elektriske Artikler

Lind, William, Allinge Tlf. 95

Foderstoffer

Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Fotografer og fot. Artikler

Kjeller Alfr., v. Havnen All. Tlf. 4

aut. Gas- og Vandmestre

Grooss, Niels W., Allinge Tlf. 30

Guldsmede

Hansen C., v. Havnen All. Tlf. 140

Hoteller

Hotel Allinge Telefon 25

Art. f. Hoteller og Pensionat.

Gornitzkas Bogtrykkeri, All. Tlf. 74
Smørrebrøds-, Mellemtægspapir, Servietter

Isenkram og Porcelæn

Holm, P. C., Allinge Tlf. 39

Kul og Koks

Allinge Kulhandel Telefon 119
Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Købmænd

Holm, P. C., Allinge Tlf. 39
Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x
Prima, Allinge Tlf. 40

Ladestationer

Lind, William, Allinge Tlf. 95
Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Ligkistemagasiner

Kofoed & Mortensen All. Tlf. 77-79
Mortensen, Herman, All. Tlf. 47

Malermestre

Holm, H. C., Allinge.
Jacobsen Ludvig, Havnegade, All.

Manufakturhandlere

Magasin du Nord, Allinge Tlf. 5

Modeforretninger

Petersen, Thora, v. Posthuset All.

Murermestre

Musikundervisning

Westphal, G. Sandkaas
Klaver - Violin - Sang.

Mælkeudsalg

Møbelsnedkere

Hansen, Oluf, Nygade, Allinge
Sommer, C., Østergade, Allinge

Pensionater

Radioforhandlere

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge
Lind, William, Allinge Tlf. 95

Skotøj og Skotøjsrep.

Jørgensen, H., v/Posthuset Allinge

Skræderforretninger

Kofoed, Chr., Kirkepl. All. Tlf. 138
Lind, Sander, Skræderi, Strandv., All.
Ipsen, P. C. Nygade, Tlf. All. 113

Slagtere

Jensen, Kaj, Allinge Tlf. 66

Smedemestre

Petersen, Carl, Allinge Tlf. 98

Sygekasser

All. - Sandv. Sygekasse All. Tlf. 47
Kontortid daglig 2-4 og Lørdag 7-9

Sæbeforretninger

Tatol v. Havnen Allinge Tlf. 23

Trælast og Tømmer

Nordlandets Handelshus, All. Tlf. 7

Teglværk

Tlf. Allinge 127. M. Bloch
Mursten, Tagsten, Drænrør.

Træskomagere

Larsen, L., Allinge.

Ure og Optik

Hansen C., v. Havnen All. Tlf. 140
Liljerøth, A. Ursmager, Allinge
Mikkelsen, A., Søndergade Allinge

Vaskerier

Mogensen, A., Tejn Tlf. 117 x.
Indlevering til Bornholms Dampvaskeri.

Viktualiehandlere

Sørensen D., Nørreg. All. Tlf. 38

Vognmænd

Christensen, Andr., All., Tlf. 49
Falk, K., Aabrinken, Tejn. Tlf. 130 x
Person- og Lastkørsel

Petersen, C., Nygade, All. Tlf. 133
Person- og Lastkørsel
Sørensen, William, Allinge Tlf. 80

Optagelse i Adressefortegnelsen

koster kun 2 Kr. Kvartalet, ekstra
Linier Kr. 1,50. Absolut billigste
Avertering.

En Misforstaaelse.

Saadan nogle gemene Skurkel Oberst Clark var rasende. Kun en eneste Gang i sit Liv var han blevet fornærmet. Det var nu Aar siden, men Dagen stod lige tydelig for hans Erindring.

Det skete under det sidste Felttog i Sudan. I Nærværelse af hele Regimentets Officerstab havde Major Wilson med høj Stemme forkyndt, at Oberst, den Gang Løjtnant Clark, var en Hurtigløber af Rang. Derfor var han kommen helskindet ud af Kampen.

Wilson havde straks gjort en Undskyldning, da han saa Virkningen af sin Udtalelse paa Clark. Det var naturligvis Spøg, og alle Officererne fandt denne Undskyldning fyldestgørende, men ikke saaledes med Clark. Han lærte først efter mange Aar at tilgive og til Dels at glemme Fornærmelsen.

At han virkelig havde tilgivet sin Fjende, beviste han derved, at han gav sit Minde til sin eneste Datters Forlovelse med Major Wilsons eneste Søn.

Men Dagen efter, at han havde besvaret Majorens Anmodning om Datterens Haand for Sønnen Harry, hørte Tjeneren ham brøle som en rasende:

„Nej, Tusende Gange nej!“

Hvem anden end Majoren kunde det Telegram være kommen fra, som Obersten stod med i Haanden.

„Hurtigløberen, Sudan, Obersten brød ud . . .“ stod der.

„Jackson!“ brølede Obersten med Tordenstemme; „Jackson!“

Den forhenværende Korporal Jackson traadte ind i Værelset og gjorde stram Honnør.

„Naar Harry Wilson kommer, Jackson, saa vis ham Døren.“

„Javel, Hr. Oberst“, svarede Jackson, hilste paa Militærvis og traadte af.

„Jackson!“ Tjeneren snurrede rundt paa Hælen og hilste igen.

„Naar Major Wilsons Søn kom-

mer, saa smid ham ud.“

„Javel, Hr. Oberst!“

Da Tjeneren naaede Døren, standsede han ved et tordnende: „Jackson!“

„Smid ham ikke ud. Spark ham ned ad Trapperne. For hvert Spark betaler jeg Dem tyve Kroner.“

„Men sødeste Far! Jeg indser virkelig ikke . . .“

„Det er heller ikke nødvendigt!“ faldt Obersten sin Datter i Talen.

„Det eneste Du har at indse er, at Du aldrig bliver Harry Wilsons Kone.“

„Jamen, hvorfor dog? Hvorfor maa jeg ikke sende Bud efter Harry. Han kan dog forklare . . .“

Obersten saa paa sin Datter med et skrækindjagende Blik. Saa gik han med lange Skridt hen til Væggen og tog en stor Ryttersabel ned prøvede Klingens Skarphed paa Neglen, som man prøver en Barberkniv, og sagde med en blodtørstig Grimace;

„Du kan godt sende Bud efter Harry, hvis Du vil se ham aareladt.“

„Men søde Far.“ Datteren hang om Halsen paa den Gamle, hvis Kæledægge hun var. „Er Du da rent fra Samlingen?“

„Naar Du er kommen saa vidt, at Du er ligeglad, hvad der hender Harry, saa kan du sende Bud efter ham“, svarede Obersten og slog paa Sablen.

Det var ikke nødvendigt at sende Bud efter Harry Wilson. Jackson traadte pludselig ind og var saa fortumlet, at han glemte at gøre den sædvanlige Honnør, da han meldte:

„Hr. Harry Wilson — og jeg kan ikke gøre for det.“

„Jeg befaler Dig, at vise ham ud“, brølte Obersten.

„Det gjorde jeg, Hr. Oberst, men han vilde ikke gaa.“

„Saa smid ham ud!“

„For stærk, Hr. Oberst, han smed mig ud.“

Her blev Jackson afbrudt ved, at en solbrændt, bredskuldret Officer stormede ind i Værelset.

„God Dag, Oberst. Hvad er der da i Vejen med Deres Oppasser? Han forsøgte min Sandten at sætte mig paa Porten. Jeg vil dog . . .“

Her forstummede Officeren ved at se sin fremtidige Svigerfaders krigeriske Udrustning.

„Skal De i Krigen? Og hvorfor græder Dolly? Er De i Færd med at indstudere et Skuespil?“

„Det kan let blive et Sørgespil, hvis De ikke øjeblikkelig forlader mit Hus“, hvæsende Obersten truede og svang Sablen. „Ud med Dem!“

Harry saa paa Obersten og saa paa Jackson.

„Herregud! Begge to!“ mumlede han sagte, og tilføjede saa højt:

„Jamen, jeg forstaar ikke . . .“

„Ud, siger jeg Forstaar De ikke Deres Modersmaal?“

„Jo vist“, svarede Gæsten forbløffet. „Men maa jeg ikke faa en Forklaring?“

„Spørg De Deres Fader. Spørg De Majoren“, skreg Obersten med en Stemme, der fik Ruderne til at klirre.

„Det kan jeg snart gøre. Jeg har lige forladt ham henne i Klubben. Skal jeg bringe ham herhen? — Naar Oberst Clark ikke fik Skrigkrampe ved dette Forslag, saa var Virkningen dog paa ham stærk nok dertil.

„Bring ham herhen!“ brølte han og gjorde et Udfald med Sablen mod den ulykkelige Jackson, der hastig bragte sin Næse i Sikkerhed. „Bring ham herhen? Ja, ja, bring ham kun og bestil en Ligkiste med det samme.“

Til Sønnens store Skuffelse formaaede Major Wilson ikke at forklare Oberst Clarks mærkelige Optræden.

„Gode Gud, det er ikke til at begribe“, sagde han. „Vi har en Gang haft et Sammenstød, men det er forlængst ude af Verden.“

Ved deres Ankomst fandt de Obersten i en meget roligere Sindstemning. Hans Vrede over Majorens uforskammede Telegram var langtfra borte, men da han saa ham træde ind, blev han næsten

maalløs over en saadan Frækhed. Endelig gispede han:

„Hvordan Djævelen tør De vove at vise Dem her, De elendige Æreskender?“

„Store Gud!“ hviskede Majoren sagte. „Det er værre, end jeg anede. Højt sagde han:

„Men hvad er der dog i Vejen, bedste Oberst?“

„Hvad der er i Vejen, spørger De? har De glemt den Fornærmelse, De tilføjede mig en Gang, og nu gentager De den i dette uforskammede Telegram.“

Obersten smed Depechen henad Bordet til Majoren, der tog den op og læste den.

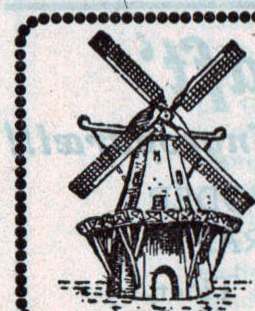
„Jeg har aldrig sendt dette Telegram. Hvor kan De tro det, efter hvad der er forefaldet?“

Harry tog Telegrammet, læste det og gav sig saa pludselig til at le. Hahahaha, rungede hans Stemme, saa Vinduerne rystede

„Unge Mand“, sagde Obersten i en streng Tone. „Har De saa lidt Skamfølelse . . . ?“

Men Taarerne løb Harry ned ad Kinderne i stride Strømme. Endelig fik han Talens Brug og sagde til Jackson, der stod henne ved Døren:

„Naa, saa De spiller lidt paa Væddeløbsbanen.“

Kærnemælksfoder
Voksefoder
Knækfoder
Hønsfoder

fra **Buggemølle**
er godt.

Telefon Østerlars 73.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.